

ÄPIS-KIRJA

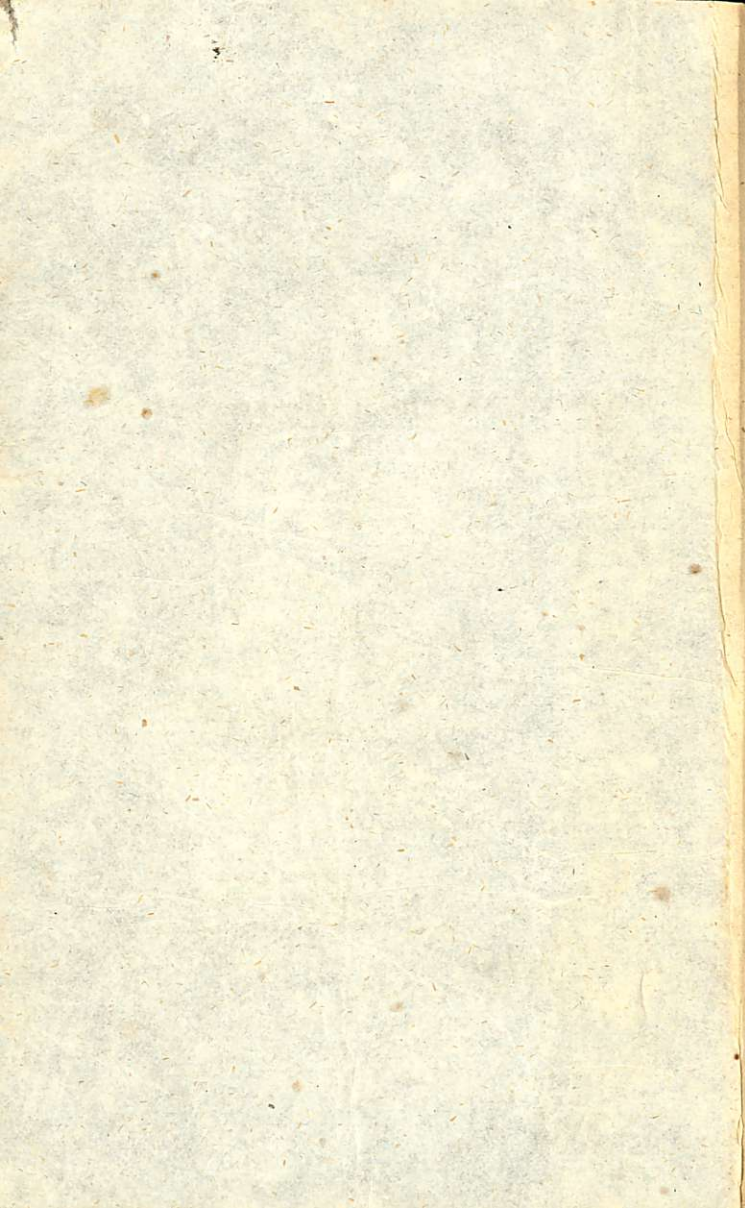
Venyke-kirjaimille sovitettu.

Kuopiossa.

P. Aschan'in ja Kump. kustannuksella.

1861

Äpis-Kirja

Venyke-kirjaimille sovitettu.

Kuopiossa,

painettu P. Aschan'in ja Kumpp. kirjapainossa, 1861.

Painolupa annettu:

Kuopion Konsistoriumissa 18 p. Joulukûta 1861.

Käsleystæ:

Oscar Molander.

Kirjaimet:

A (B) (C) **D E (F) G H I J K L M N O P**
(Q) **R S T U W V (X) Y (Z) Æ Ø.**

a (b) (c) d e (f) g h i j k l m n o p (q) r s
t u w v (x) y (z) æ ø.

A (*B*) (*C*) *D E (F) G H I J K L M N O P*
(*Q*) *R S T U W V (X) Y (Z) Æ Ø.*

a (b) (c) d e (f) g h i j k l m n o p (q) r s
t u w v (x) y (z) æ ø.

A (B) (C) **D E (F) G H I J K L M N O P (Q) R S**
T U W V (X) Y (Z) Æ Ø.

a (b) (c) d e (f) g h i j k l m n o p (q) r s t u
w v (x) y (z) æ ø.

A (B) (C) D E (F) G H I J K L M N O P (Q)
R S T U W V (X) Y (Z) Æ Ø.

a (b) (c) d e (f) g h i j k l m n o p (q) r s t u
w v (x) y (z) æ ø.

Ântævæisïæ ovat: a, e, i, o, u, y, æ, ø.

Kaksiântævæisïæ ovat: ai, au, ei, eu, ie, iu,
oi, ou, yi, yø, æi, æy, øi, øy.

Ântyvæisïæ ovat: (b), (c), d, (f), g, h, j, k, l,
m, n, p, (q), r, s, t, w, v, (x), (z).

Muist. Wieraita næistæ ovat: b, c, f, q, x, z.

Wælimerkkit:

Piste	.	Huutomerkki	!
Kaksospiste	:	Lainausmerkki	»
Puolipiste	;	Jættømerkki	'
Pilkku	,	Sulkumerkki () eli []	
Tavausmerkki	-	Ajatusviva	—
Kysymysmerkki	?	Pykælæ	§

Osoitusmerkki * eli †.

Laskumerkit:

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9.

Tavaus-Esimerkkiaæ.

A	E	I	O	U	Y	Æ	Ø
Â	Ê	Î	Ô	Û	Û	Æ	Ø
ah	eh	ih	oh	uh	yh	æh	øh
âh	êh	îh	ôh	ûh	Ûh	æh	øh
ak	ek	ik	ok	uk	yk	æk	øk
âk	êk	îk	ôk	ûk	Ûk	æk	øk
al	el	il	ol	ul	yl	æl	øl
âl	êl	îl	ôl	ûl	Ûl	æl	øl
am	em	im	om	um	ym	æm	øm
âm	êm	îm	ôm	ûm	Ûm	æm	øm
an	en	in	on	un	yn	æn	øn
ân	ên	în	ôn	ûn	Ûn	æn	øn
ap	ep	ip	op	up	yp	æp	øp
âp	êp	îp	ôp	ûp	Ûp	æp	øp
ar	er	ir	or	ur	yr	ær	ør
âr	êr	îr	ôr	ûr	Ûr	ær	ør
as	es	is	os	us	ys	æs	øs

âs	ês	îs	ôs	ûs	ÿs	ǣs	ô̄s
at	et	it	ot	ut	yt	æt	ot
ât	êt	ît	ôt	ût	ÿt	æt̄	ôt̄
<hr/>							
ha	he	hi	ho	hu	hy	hæ	hø
hâ	hê	hî	hô	hû	hÿ	hǣ	hø̄
ja	je	ji	jo	ju	jy	jæ	jø
jâ	jê	jî	jô	jû	jÿ	jǣ	jø̄
ka	ke	ki	ko	ku	ky	kæ	kø
kâ	kê	kî	kô	kû	kÿ	kǣ	kø̄
la	le	li	lo	lu	ly	læ	lø
lâ	lê	lî	lô	lû	lÿ	lǣ	lø̄
ma	me	mi	mo	mu	my	mæ	mø
mâ	mê	mî	mô	mû	mÿ	mǣ	mø̄
na	ne	ni	no	nu	ny	næ	nø
nâ	nê	nî	nô	nû	nÿ	nǣ	nø̄
pa	pe	pi	po	pu	py	pæ	pø
pâ	pê	pî	pô	pû	pÿ	pǣ	pø̄
ra	re	ri	ro	ru	ry	ræ	rø
râ	rê	rî	rô	rû	rÿ	rǣ	rø̄
sa	se	si	so	su	sy	sæ	sø
sâ	sê	sî	sô	sû	sÿ	sǣ	sø̄
ta	te	ti	to	tu	ty	tæ	tø
tâ	tê	tî	tô	tû	tÿ	tǣ	tø̄
va	ve	vi	vo	vu	vy	væ	vø
vâ	vê	vî	vô	vû	vÿ	vǣ	vø̄
<hr/>							
hai	hei	hie	hoi	hui	hyi	hæi	høi
jai	jei	jie	joi	jui	jyi	jæi	jøi
kai	kei	kie	koi	kui	kyi	kæi	køi
lai	lei	lie	loi	lui	lyi	læi	løi
mai	mei	mie	moi	mui	myi	mæi	møi
nai	nei	nie	noi	nui	nyi	næi	nøi

pai	pei	pie	poi	pui	pyi	pæi	pøi
rai	rei	rie	roi	rui	ryi	ræi	røi
sai	sei	sie	soi	sui	syi	sæi	søi
tai	tei	tie	toi	tui	tyi	tæi	tøi
vai	vei	vie	voi	vui	vyi	væi	vøi
<hr/>							
hau	heu	hiu	hou	huo	hyø	hæy	høy
jau	jeu	jiu	jou	juo	jyø	jæy	jøy
kau	keu	kiu	kou	kuo	kyø	kæy	køy
lau	leu	liu	lou	luo	lyø	læy	løy
mau	meu	miu	mou	muo	myø	mæy	møy
nau	neu	niu	nou	nuo	nyø	næy	nøy
pau	peu	piu	pou	puo	pyø	pæy	pøy
rau	reu	riu	rou	ruo	ryø	ræy	røy
sau	seu	siu	sou	suo	syø	sæy	søy
tau	teu	tiu	tou	tuo	tyø	tæy	tøy
vau	veu	viu	veu	vuo	vyø	væy	vøy
<hr/>							
kah	leh	pîh	roh	suh	tyh	næh	tøh
lak	mek	rik	tok	suk	myk	væk	pøk
mal	kel	hil	hol	sul	myl	tæl	pøl
lam	sem	vim	hom	kum	tym	læm	køm
pan	len	kin	son	tun	kyn	hæn	pøn
sap	kep	lip	kop	tup	hyp	hæp	pøp
sar	ter	kir	por	nur	syr	hær	tør
vas	les	nis	pos	tus	jys	kæs	køs
lat	ket	mit	pot	tut	kyt	kæt	tøt
<hr/>							
Pâh	lêh	kîh	rôh	pûh	hÿh	mêh	tôh
jâk	mêk	pîk	tôk	sûk	pÿk	rêk	kôk
mâl	kêl	vîl	tôl	sûl	pÿl	pêl	pøl
mâm	têm	vîm	hôm	pûm	mÿm	nêm	kôm
mân	tên	nîn	sôn	kûn	pÿn	jên	pôn
sâp	kêp	rîp	tôp	nûp	rÿp	kêp	høp

sâi	têr	pîr	pôr	pûr	sÿr	kær	tôr
mâs	tês	nîs	kôs	sûs	pÿs	hâs	kôs
mâ	kêt	nît	pôt	lût	pÿt	sâet	tôt
—————							
Ank	erk	int	ors	unk	yrt	ænk	ønt
—————							
Pals	kelk	pilk	kolk	tulk	jylk	vælk	pølk
hamp	temp	kimp	romp	sump	hymp	ræmp	tømp
pank	kent	kint	kons	junt	kynt	kænt	pølk
tark	kers	kirs	tork	hurt	tyrs	kært	kørt
—————							
Kaik	veis	kiel	toin	luik	pyin	ræis	søin
naus	keuh	tiuk	mouk	juop	hyøk	ræys	pøyk

A-lo, â-mu, ai-ta, au-ra, ah-ma, âl-to, ait-ta, auk-ko; E-lo, ei, Eu-ra, en-si, euk-ko; I-sæ, il-ma, Ît-ti; O-vi, oi-va, ou-to, op-pi, ot-sa, ois-to; U-ni, û-ni, ui-ma, ûr-ret; Y-i, yø, yk-si; Æ-ly, æ-ni, æi-mæ, æy-ri, æm-mæ, æn-tâ, æyh-kê; Øi-tæ, øh-kê, øyh-kê.

Ha-ka, hâ-pân, hai-su, hau-ta, hak-kân, hâs-tan, hais-tan, haus-ka; Her-ra, hei-næ, her-ran, heit-to; Hi-tu, hî-rên, hie-ta, hie-kâ, hir-ren, hîs-kun, hiek-ka, hiuk-ka; Ho-vi, hoi-to, hou-rân, hom-ma, hoik-ka, houk-ka; Hu-pa, hû-tôn, hui-vi, huo-net, hul-lun, huis-kîn, huos-tân; hy-væ, hyø-ty, hyø-tÿ, høy-læn, hyl-ky, hyis; Hæ-tæ, hæ-læn, hæi-lÿ; Høp-sæ, høys-tæn.

Ja-no, jâ-rin, jau-ho, jat-kan; Jo-ki, joi, jou-kon, jos-kus; Ju-lo, jû-rên, juo-tan, Jus-si, jûs-to, juok-sen; Jy-væ, jys-kæn; Jæ-tæn, jê, jæi, jæl-lên, jæl-len, jæyk-kæ.

Ka-tu, kâ-tû, kai-no, kau-ka, kar-kûn, kâr-ran, kais-la, kaup-pa; Ke-la, kei-la, keu-ka, ken-kæ, keit-ton, keuh-kôn; Ki-vi, kî-vân, kie-ro, kiu-as, kir-ves, kîs-tæn, kier-ræn, kiuk-ku; Ko-va, koi-vu, kou-ran, kor-pên, koit-

to, kouk-kûn; Ku-po, kû-si, kui-va, kuo-len, kup-pn, kûs-ta, kuis-kun, kuol-lên; Ky-næ, kÿ-rÿn, kyn-næn, kÿt-tø; Kæ-py, kâ-pæ, kæy-ræ, kær-rÿn; Kø-hæ, køy-hæn, køm-pî.

La-tu, lâ-tûn, lai-ha, lau-mân, lat-van, lais-kan, luk-kân; Le-pyn, lei-pæ, leu-ka, lep-pæn, leik-kân; L-ka, li-ka, lie-tên, liu-kas, lîs-tin, lît-to, lies-ka, liuk-kân; Lo-hi, loi-mi, lou-nas, loh-kôn, lois-to, louk-kôn; Lu-ja, lû, lui-sûn, luo-tan, lû-ta, lûl-lân, luis-tan, luon-tôr; Ly-ly, lÿ-hæn, lyø-tæn, lyp-sæn, lyøt-tæ; Læ-pi, lê-væn, læi-kyn, læn-nen, lâ-ni, læik-kÿ; Løi, løy-ly, løyh-kæ.

Ma-han, mâ-han, mai-to, mau-ru, mah-ti, mâl-ta, mais-tan; Me-la, miek-kân, mel-lon, meis-kân; Mi-næ, mie-lin, min-ne, miel-lyn; Mo-ni, moi-tin, mou-het, monta, moit-têt, mouk-kân; Mu-ra, mû-rân, mui-noin, muo-to, mur-ran, mût-tû, muis-tan, muok-kân; Myk-kæ, mÿ-ræ, myø-tæn, myr-ryn, myøn; Mæ-ki, mâ-kî, mæi-hæn, mâh-næn, mæs-kin, mæis-kæn; Mø-kæ, møi, møy-kyn, møk-kîn, møin, møyk-kæn.

Na-pa, nâ-ras, nai-nen, nau-ris, nap-pi, nâr-mu, nain; Ne-va, nei-ti, neu-la, nes-têt; Ni-su, nî-si, nie-len, niu-ha, nis-kân, nîs-tæn; No-ki, noi-ta, nou-sen, not-kôn, nouk-kî; Nu-rin nû-run, nui-ja, nuo-len, nur-mên, nuok-kû; Ny-sæ, nÿ-læn, nyø-kyn, nyr-kin; Næ-kø, nætæ, næ-kin, næin, næy-kin, næl-kæ, næyk-kî; Nø-kø, nøy-ræ.

Pa-nó, pâ-nûn, pai-ta, pau-la, pan-nun, pâr-ma, pais-tet, pauk-kû; Pe-to, pei-li, peu-ra, pet-to, pen-sas, peip-pôn; Pi-la, pî-lôn, pie-ni, piu-vi, pis-tos, piek-sæn; Po-ro, poi-ka, pou-ta, pot-kin, pois-tan; Pu-rôn, pû-ron, pui-ta, puo-li, pu-ren, puis-tan, puos-kin; Py-syn, pÿ, pyi-tæ, pyø-rân, pys-sÿn, pyø-ryn; Pæ-ret, pæ, pæi-væ, pæs-si, pæs-tæn, pæis-tær; Pø-ly, pøy-tæn, pøl-løn.

Ra-ju, râ-vân, rai-tis, rau-ta, ras-kas, raip-pa, rauk-ka; Re-ki, rei-kæ, reu-na, ret-ken; Ri-su, rî-sû, rie-tas, riu-tû, ris-ti, rîs-ta, ries-ka; Ro-mu, roi-ma, rou-ta, ros-vot, rois-kû; Ru-ma, rû-sûn, ruo-ho, run-sas, ruok-ko; Ry-sæ, rÿ-syt; Ræ-mæ, râe-syt, râek-kæn, ræn-tæ, ræys-tæs; Rø-sø, røi-jy.

Sa-lin, sâ-lîn, sai-ras, sau-na, sal-lin, sâp-pât, sauk-ko; Se-tæ, sei-næ, seu-lon, sel-væn, seik-ka; Si-ka, Sî-kân, sie-men, siu-nân, sil-mæ, sîr-ryn, siep-pân, siuk-ku; So-ma, sor-mi, sor-tôn, sor-san, soit-to, souk-ka; Su-ru, sû-rus, sui-hin, suo, sur-mân, sût-tû, suis-tan, suos-tun; Sy-li, sÿ, syi-tæ, syø-tæn, syl-jen, sÿt-tê, syø-s-tæn; Sæ-kæ, sê, sæi-lyn, sæy-næs, sær-jen, sê-s-tôn, sæis-tæn.

Ta-pa, tâ-sen, tai-ka, tau-lân, tap-pâ, tât-to, taik-ka; Te-ko, tei-ni, teu-ras, tem-pân; Ti-li, tî-lîn, tie-to, tiu-ku, til-kun, tîs-tai, tiet-ty, tiuk-kân; To-ra, toi-von, tou-kôn, tor-kun, toin-nun, touk-ka; Tu-li, tù-li, tui-ma, tuo-hi, tul-lut, tûl-lut, tuis-kûn, tuoh-ta; Ty-vi, tÿ-nên, tyø, tyh-jæn, tyøn-tê; Tæ-mæ, tæ, tæi, tæy-tên, tæl-len, tæl-læ, tæyt-tê; Tø-rø, tøy-ræs, tør-ky.

Va-ra, vâ-ra, vai-pû, vau-nut, var-ren, vâk-sa, vaip-pa; Ve-sa, vei, vem-mel, veik-ko; Vi-ka, vî-si, vie-ras, viu-lu, vis-sîn, vîk-ko, vier-ræn; Vo-rø, voi, vou-ti; Vuohi, vuok-rân; Vÿh-ti, vyø; Væ-ki, vâe-ræ, vâi-vet; Vøi-tæ, vøy-ræs.

Help-po, hors-ma; Jyrk-kæ; Kons-ti, kont-ti, kærp-pæ; Myrs-ky; Pals-ta, pank-ko, pilk-ka, pirt-ti; Ræmp-pæ; Silp-pu; Sark-ka; Virs-ta.

A-lai-nen, En-nus-tan, Irs-tai-sûs, Ok-sa-ton, U-po-tan, Yl-pei-len, Æ-ly-kæs, Øl-jyi-nen, Sæy-næ-jæ, Hie-noi-nen, Ja-ka-ja, Ka-ner-va, La-hel-ma, Man-sik-ka, Nei-to-nen, Pih-la-ja, Ru-no-ja, Sa-la-ma, Tuo-ne-la, Vâ-puk

ka; Ha-lul-li-nen, Ju-ma-la-ton, Kel-vot-to-mûs, Le-vol-li-nen, Mû-ka-lai-set, Næ-pis-te-len, Pais-ta-ma-ton, Rip-pi-i-sæ, Sa-nan-las-ku, Ta-val-li-nen, Vê-rÿ-del-lên, An-si-ol-li-nen; E-ri-us-koi-nen, It-se-val-ti-as, On-net-to-mût-ta, Æ-lyt-tø-mæs-ti, Kyl-mæ-kis-koi-nen, Je-ru-sa-le-mis-ta, Ta-pa-tur-mai-ses-ti, I-ĵan-kaik-ki-sû-tên, An-te-li-ai-sût-tan-sa, Tot-te-le-mat-to-mût-tan-sa.

Ma-to, ma-don, pe-to, pe-don, pa-ta, pa-dan, hy-vÿ-den, yn-se-y-den, van-hurs-ka-u-den, ar-me-li-ai-sû-des-ta, ur-hol-li-sû-del-lan-sa.

Han-ki, han-gen, hen-ki, hen-gen, hon-ka, hon-gan, kan-gas, kan-kân, lan-ka, lan-gan, ran-ka, ran-gan, san-ka, san-gan, hen-gel-li-nen, vin-ku-a, vin-gut-taa, lin-ko-an, sin-go-tan, Hel-sin-ki, Hel-sin-gin, Hel-sin-kîn.

Ih-mi-ses-tæ.

Ju-ma-la on sÿ-ri. Ju-ma-la on hy-væ. Hæn on luo-nut tai-vân. Hæn on luo-nut mân. Hæn on luo-nut si-nun. Kî-tæ Ju-ma-la-ta. Pel-kê Ju-ma-la-ta. Ra-kas-ta Ju-ma-la-ta. Tot-te-le hæ-nen kæs-ky-jæn-sæ. Ju-ma-la ol-kôn kî-tet-ty.

Me o-lem-me Ju-ma-lan lap-set. Me kat-se-lem-me hæ-nen te-ko-ĵan-sa. Me ih-met-te-lem-me hæ-nen vî-sa-ut-tan-sa. Me ru-koi-lem-me hæ-nen sÿ-rût-tan-sa. Me y-lis-tæm-me hæ-nen hy-vÿt-tæn-sæ. Ju-ma-la an-ta-kôn meil-le oi-ke-an nøy-rÿ-den. Ju-ma-lan pel-ko on vî-sa-u-den al-ku.

I-sæ ei o-le ko-to-na. Mis-sæ on i-sæ? Hæn te-kê tyø-tæ las-ten-sa e-duk-si. Hæn te-kê tyø-tæ i-sæn-mân-sa hyø-dyk-si. Hæn te-kê tyø-tæ Ju-ma-lan kun-ni-ak-si. Tyøt-

tæ em-me sâ lei-pô. Lei-væt-tæ ei voi ku-kân e-lê. Kî-tok-si-a i-sæ. Kî-tos hy-væ Ju-ma-la jo-ka-pæi-væi-ses-tæ lei-væs-tæ.

Æi-ti is-tû tu-vas-sa. Mi-tæ te-kê æi-ti? Hæn te-kê tyø-tæ las-ten-sa e-tên. Hæn om-pe-lê vât-têm-me. Hæn keit-tê ruo-kam-me. Vât-teit-ta pa-lel-lum-me. Rû-at-ta nân-nym-me næl-kæn. Kî-tok-si-a æi-ti. Kî-tos hy-væ Ju-ma-la rû-mîm-me vât-teis-ta.

Kyl-læ van-hem-pam-me o-vat hy-væt meil-le. He ru-koi-le-vat Ju-ma-la-ta kans-sam-me. He o-pet-ta-vat meit-tæ hy-vik-si lap-sik-si. Ru-ko-uk-set-ta ei o-le siu-na-us-ta. Hy-vÿ-det-tæ ei o-le oi-ke-â i-lo-a. Mie-lel-læm-me sîs tot-te-lem-me van-hem-pi-am-me. Pi-dæm-me sîs hei-tæ kai-ken i-kæm-me sy-dæm-mel-li-ses-ti rak-kai-na.

Lî-sa on si-sa-re-ni. Hæn on ai-van pie-ni. Hæn ei kæ-ve-le. Hæn kont-tâ. Hæn ei pu-hu. Hæn lo-ru-â. Nau-râ hæn o-sâ. Hau-ko-tel-la hæn o-sâ. Ai-vas-tel-la hæn o-sâ. Ei se o-le sû-ri op-pi. Pie-ni lap-si ei o-sâ e-nem-pæ-tæ. Sû-ret-kin o-vat en-nen ol-lêt yh-tæ pie-ni-æ. Væ-ke-væt-kin o-vat ker-ran ol-lêt yh-tæ heik-ko-ja. Op-pi-nêt-kin o-vat ker-ran ol-lêt yh-tæ tie-tæ-mæt-tø-mi-æ. Kyl-læ-hæn rû-mîm-me kas-vâ. Suo-kôn Ju-ma-la sie-lum-me-kin kas-vâ. Ju-ma-la siu-nat-kôn Lî-sâ. Kyl-læ hæn on hy-væ.

Ant-ti on vel-je-ni. Hæn on nel-jæn vuo-den van-ha. Hæn rat-sas-tâ i-sol-la pû-he-vo-sel-la. Ant-ti o-sâ lei-ki-tel-læ. Ei se o-le sû-ri op-pi. A-jaan pit-kæn op-pî hæn kyl-læ e-nem-mæn. Sit-te tu-lê hæn ym-mær-tæ-væi-sem-mæk-si. Sit-te tu-lê hæn va-ka-vam-mak-si kai-kis-sa. Ju-ma-la siu-nat-kôn Ant-ti-a. Kyl-læ hæn on hy-væ.

I-so-i-sæ is-tû pøy-dæn ta-ka-na. Hæn on hy-vin van-ha. Hæn on har-mais-sân. Hæ-nel-læ o-vat rynk-kyi-

set kæ-det. Ei hæ-nel-læ o-le ham-pai-ta-kân. Mut-ta val-lan hy-væ hæ-n on. Hæn on e-læ-nyt jo hy-vin kau-van. Hæn on næh-nyt hy-vin pal-jon. Hæn on vî-sas mies. Ju-ma-li-nen on hæ-n kyl-læ. Hæn o-sâ ker-toa Ju-ma-lan voi-mâ. Hæn tun-tê ih-mi-set. Hæn tie-tê e-læin-ten his-to-ri-an. Kas-vit tie-tê hæ-n kaik-ki. Hæn tah-tô ker-to-a meil-le kaik-ki-a. Kî-tok-si-a i-so-i-sæ. Ju-ma-la siu-nat-kôn van-ho-ja nî-den vî-sâs-sa van-hû-des-sa.

Suorânluku-Esimerkkiæ.

Kasper ei sânut oppia mitæn.

Olipa kerran kuningas. Hæn meni mûtamana pæi-vænæ metsæn. Siellæ oli mûrahaispesæ. Monta mûra-haista veti korsia pesæn. Nîstæ olivat useat hyvin pienîæ. Ne olivat vasta pæsnêt kuorestân. Kohta aikoivat ne teh-dæ työtæ. Kohta taisivat ne kummia asioita. Ne keræsi-væt itsellên ruokâ. Ne rakentivat itsellên kammioita. Ne tekivæt kummallisia kulkureikiæ mûrahaispesæn. Ne me-nettelivæt jûri kuin tæydellisiksi oppinêt.

Tæmæpæ næytti kuninkâsta kummalta. Hæn ajatteli itseksên næin. Mûrahainen on ainoastân elævæ. Se ra-kentâ kummallisia kammioita. Mutta kukân ei ole opetta-nut hæntæ rakentamân. Ihminen on paljoa ylevæmpi. Miksi ei ihminen voi oppia itsestænsæ.

Kuninkâlla oli pûtarha. Sen ympæ-rillæ oli korkea mûri. Sînæ oli puita kaunîne hedelminên. Sînæ oli kirk-kaita vesihetteitæ. Kuninkâlla oli myôs paimen. Hænen kutsui kuningas tykønsæ. Kartanossani on poika. Kasper on hænen nimensæ. Hæn on hyvin pieni. Hæn ei taida vielæ puhua. Vie Kasper pûtarhân. Sulje se sinne. Anna hænelle ruokâ. Anna hænelle juomaa. Mutta tætæ tulê

sinun tehdæ yøllæ. Kasper ei sâ sinua næhdæ. Ei koskân sâ hæn næhdæ ihmistæ. Ei koskân sâ hæn oppia mitæn muilta ihmisiltæ. Hænen pitæ opettâ itsensæ.

Paimen teki mitæ kuningas kæski. Neljæ vuotta kului. Sitte tuli kuningas pûtarhân. Elækø Kasper vielæ? Elê herra kuningas. Mitæ on hæn oppinut? Hæn ei ole oppinut mitæn. Tæmæ næytti kuninkâsta hyvin kummalta.

Tâs kului neljæ vuotta. Kuningas tuli pûtarhân. Elækø Kasper vielæ? Elê herra kuningas. Mitæ on hæn oppinut? Hæn on oppinut kaksi sanâ. Mûtamana pæivænæ juoksi lampaita pûtarhan mûrin takana. Nîden jælessæ juoksi koira. Kasper matki lammasten mækymistæ. Kasper matki koiran haukkumista. Sîtæ asti taitâ hæn puhua kaksi sanâ. Yksi on mâ. Toinen on hau. Tætæ kummeksi kuningas hyvin.

Vielæ kului neljæ vuotta. Kuningas tuli pûtarhân. Elækø Kasper vielæ? Elê herra kuningas. Mitæ on hæn oppinut? Hæn lirittæ kuin lintu. Hæn kurnuttâ kuin sammakko. Hæn kîpeê kuin orava. Hæn laukkâ kuin jænis. Enempætæ ei ole hæn oppinut. Kuningasta kummastutti.

Vîmein kului vielæ neljæ vuotta. Kuningas tuli pûtarhân. Elækø Kasper vielæ? Elê herra kuningas. Mitæ on hæn oppinut. Hæn on kasvanut isoksi. Hæn on seitsemæntoista (17) vuotias. Hæn on vækevæ kuin karhu. Hæn on viekas kuin kettu. Hæn on sukkela kuin kissa. Hæn on ahnas kuin koira. Hæn on sîvotoin kuin elæin. Hæn syøpi veristæ lihâ. Hæn kulkê vâtteitta. Hæn ei tunne tulen pitoa. Hæn ei tunne metallien hyøtyæ. Hæn ei tunne ihmisten tapoja. Hæn on elæin.

Kuningas tahtoi næhdæ oppimatointa ihmistæ. Kuningas meni pûtarhân. Kasper peljæsty. Kuningas puhui laupeoita sanoja. Kasper pîlottui puiden tâkse. Kuningas

meni likemmæ. Kasper pakeni. Hæn kîpesi mûrin ylitse. Hæn juoksi metsæn. Kuningas haetti hæntæ. Palvelijat etsivæt læpi koko metsæn. Vîmein lœysivæt he Kasperin pûsta. Hæn torjui vastân. Hæn puri kuin susi. Hæn kynsi kuin kissa. Hæn karjui kuin leijona. Vîmein sâtîn hæn sidotuksi. Palvelijat veivæt hænen kuninkân tykø. Tås puhui kuningas laupeoita sanoja. Hæn tarjosi Kasperille vâtteita. Hæn tarjosi hænelle ruokâ. Kasper ei ymmærtænyt mitæn. Hæn konttasi kuninkân sængyn alle. Hæn puri kuninkân kættæ. Kasper oli peto.

Sitte armahti se hyvæ kuninkas. Hæn sanoï næin. Nyt næen Jumalan tarkoituksen. Elæintæ ei tarvitse opettâ. Se tekê itsestæn mitæ sillæ on tehtævænæ. Se on alusta miksi Jumala sen aikoi. Sellaisena pysÿ se koko elinaikansa. Elæin ei voi tulla tæydellisemmæksi. Ihmisen pitæ tulla alinomâ paremmaksi. Siksi pitæ hænen alinomâ oppia. Oppimatoinna on hæn elæin.

Kuningas antoi Kasperin asua ihmisten seassa. Kasper oli kuin pieni lapsi. Hæn opetteli puhumân. Hæn opetteli ihmisten tapoja. Hæn opetteli hyødyllisæ oppia. Næin tuli hæn ihmiseksi. Næin tuli hænestæ hyvæ mies.

Pieni lapsi on kuin siemen. Jumala kylvæ sen. Ihminen kastelê sitæ. Hoidotta lakastû se. Siksi tulê pien-tæ lasta opettâ. Tulê sîs ajatella næin. Se on Jumalan siemen. Minæ kastelen sitæ siementæ. Næin tulê sîtæ hyvæ ihminen.

Sillæ ihminen on Jumalan lapsi. Elæmæ mân pællæ on hænen koulunsa. Omatunto on hænellæ vitsana. Ijan-kaikkinen elæmæ on hænellæ pæmæærænæ. Vîsaus on hænen kaunistuksensa. Jumalan pelko on vîsauden alku.

Paimenpoika.

Vilkas, iloisa poika paimensi kaunina kevätämuna lampaitansa somasti kukoistavassa läksossa. Kahden puolen sitä kohosi korkea, metsäinen vuori, ja ylähällä päänsä päällä sînti taivas sinisenä. Tætæ luonnon kauneutta ihastellen kulki paimen karjansa kanssa ja lauleli iloissansa. Sen keksi mâkunnan ruhtinas, joka sattui sillæ seudun metsæstæmæn, hûsi pojan luoksên ja kyseli: "kuinka, lapseni, olet nîn iloinen ja hilpeæ?"

Poika, jok'ei ruhtinasta tuntenut, vastasi kummas-tuen: "Miksikæes en iloitsisi? Hurskas mâmme ruhtinas ei ole minua rikkâmpi."

"Elæhæn mitæn!" virkkoi ruhtinas, "vain olet sinæ nîn mahtavan rikas! No, sanohan mitæ kaikkea sinulla on."

Paimen vastasi, sanoen: "siniseltæ, kirkkâsti hohtavalta taivâalta loistâ aurinkoinen yhtæ liedosti minulle kuin ruhtinâlle, ja vuoret, lâksot ympärillæni kukoistavat yhtæ somasti minulle, kuin hænellekin. Kæteni kumpikin ovat vahvat ja tervehet. Nîtæ en antaisi tuhannen tuhannesta ruplasta. Ja silmæ-kultâni kahta ei minulta sâtaisi kaikella rikkaudella, mikæ on kuninkân rahastossa. Sitæ paitse on minulla kaikkea, mitæ toivoa voin ja mûta tâs en toivo, kuin mikæ hyvæ ja tarpêllista on. Minulla on jokapæiväinen ravintoni sekæ vâtetta rûmîni verhoksi ja työstæni sân kohtûllisen palkan, jolla hyvæsti toimehen tulen! Eihæn sîs ruhtinaskân voi olla minua rikkâmpi."

Pojan puhêlle hymyili ruhtinas leppeæsti ja sanoi, ilmaisten itsensæ: "sinæ olet varsin oikeassa, lapseni, ja koska vasta kehut rikkauttasi, voit lisæksi sanoa, ettæ ruhtinas itse on puhêsi todistanut. Olkôn edeskipæin yhtæ iloinen ja raitis sun mieleksi."

Køyhen Joulu.

Kainosti loisti taivâlta kû ja kirkasti valollansa vilustunutta lumen peitossa lepævæistæ luontoa. Talven tuihma henki oli jærvet, mât ja metsæt kovan ikênsæ alle kukistanut, ja paeten hæntæ oli Pohjan mailta ilman lintuisetki kadonnêt taikka istuivat jossakin pîlossân hiljâ ja æneti. Tuskin uskalsi sudet, karhutmân luolistân læhteæ, vån pîlivæet hekin pakkaista. Koko luonto oli ikêen kuin kuollut ja autio. Pienoista polkuansa kulki vån yksinäinen væeltaja, pieni sækkinen selæssæ, ja etæltæ kylæstæ kûlui silloin tælløin aina koiran haukunta. Sinne jûri oli maskustajanki mentævæ, mutta kylæn oli vielæ tuokion taivalta, ja mies toivoi jo kodissân olevansa; sillæ sinæ iltana oli Joulun åtto ja køyhælle, kauvan jo pelkkæ petæistæ syônêlle perhêllensæ toi hæn nyt vihdoinki rukîsen, työllensæ ansaitun leivæn pyhiksi. Senpæ vuoksi koki hæn ûrâsti astuakin eikæ væhæksikêen levæhtê malttanut, vaikka alkoi jo matkastân væsyæ. Mutta ækkiæ kohtasi tuosta surkea nækø hænen silmiænsæ. Tien varrella istui nietoksen reunalla pieni kerjælæispoika, joka sînæ yksinæn itki ja paleltuvîn kæsînsæ huokaili. hæn oli tæhæn, lapsiraukka, vilusta vaipunut, ja ihmekøs tuo? Talvi oli kovimmillansa, ja poika-raukalla tuskin oli vâtetta rûmînsa verhoksi! — "Kenenkæ lapsi olet ja missæ on kotisi?" kysyi mies hænen vierensæ seisahtuen. Poika katsoi ujosti hæntæ ja vastasi vîmeinki: "mullassa maan ovat vanhempâni ja mieron tiellæ on kotini." "Nînpæ læhde mun kanssani raukka!" sanoi mies surkutellen, "jos en rikas olekân enkæ paljolla auttâ voi, nîn onhan koti kuitenkin, ja læmmintæ on tuvassani sinullenkin." Næin puhuen sai hæn pojan istuviltân nostetuks ja alkoi hæntæ kæsipuolesta talutella.

Sillæ tavoin tuli hæn pienosen toverinsa kanssa vihdoin kotiinsa ja astui ilomielin vèhæisèn asuntõnsa. Se oli ahdas ja alhainen, mutta somasti leimusi valkea ûnissa ja læhellæ sitæ istui miestæn odottava emæntæ, nuorin lapsi sylissænsæ. Toiset vanhemmat leikitsivæt keskenæn tuvan lattialla, johon oli jouluksi puhtaita olkia hajoteltu. "Kas sînæ tulê isæne, lapset!" sanoi oven au'etessa æiti ja katsoi lempeillæ silmin ulkoa tulevaista. Lattialta juoksi nyt lapset tervehtimæn kauvan vîpynyttæ isænsæ ja pyörivæt iloiten hænen ympærilæn, ett'ei hæn pienen vierânsa kanssa pæssyt ovesta etemmæ. Hillitæksèn heitæ sanoi æiti lapsillæn: "isæne on matkastân væsinyt, samoin kuin pieni toverinsa, ja tarvitsê kylmæstæ tultuân valkean æressæ læmmittelæ; sâkâ sîs, lapset, tæhæn ûnin etæn istuimia." Koska sitæ itsekin oli tulleita vuoronsa tervehtinyt, otti hæn ilosta loistavin silmin leivæn miehen-sæ kædestæ ja kantoi sen sekæ sæstynyttæ maitoa astian ilta-rûaksi pøydælle. Tæmæn ympærilille oli sillæ aikâ lapset kaikki keræytynêt, ainoasti kaino, vasta tullut vieras seisoi ûnin luona yksinæn, ja katsoi syrjæstæ toisten pøytæn istumista. Vân tuskin oli talon tarkka ja ûras emæntæ sânut perhêllæn vèhæt ruokansa laitetuksi, nîn muisti køyhæ kerjælæistækin ja vei hænet pøydæn ærên omain lastensa luo.

Koska sitæ perhen kesken oli lyhyt ehkæ harras ruokarukous luettu, otti emæntæ ainoan leipænsæ ja jakoi palan sitæ kullekin. Tæmæn tehtyænsæ kun jo osansa oli antanut køyhællekin, rupesi hæn jænnyttæ kannikkâ panemân pøydælle, mutta ihme sûri — leipæ on kædessænsæ ihan ehyt ja kokonainen! Kummastellen katso emæntæ vuoron leipæ, vuoron vierasta, eikæ usko silmiænsæ. Samoin ihmettelê isækin ja lapsensa. Tapaus on heistæ outo, kummallinen eivætkæ tarkoin tiedæ, oliko nækønsæ tosi,

taikka tyhjæ hairaus vaan. Nîn hæmmæsty kukin puoles-
tansa, vån kun sîtæ tarkemmin katsovat pøydæssæ istuvâ
vierasta, kohtâ heitæ ihme oudompi. Kadonnut on heidæn
silmistænsæ køyhæ kerjælæinen halvassa asussansa ja hæ-
nen siassansa on olento taivahinen. Sitæ todistâ oudosti
hohtava otsansa, silmæin suloinen loiste ja ne hennot,
ohuet sîvet, jotka liehuivat hartioilla.

Tuosta alkâ perhe jo nyt ihmên tajuta. Køyhæn ker-
jælæisen kautta tahtoi Jumala heitæ køyhÿdessæn koitella,
ja vieras, joka sînæ heidæn kanssansa joulun tuloa vietti,
oli Herran enkeli taivâsta.

Køy unonen kætkeyhen.

Tûti, tûti tuomen marja,
Lîku, lîku lempi lehti,
Nuku nurmilintuiseni,
Væsy væstærækkiseni;
Nuku, kun minæ nukutan,
Væsy, kun minæ væsyttæn!

Vån eipæ minussa liene
Lapseni nukuttajata.

Ei taia emo polonen
Sâha lasta nukkumahan.

Æiæ on emolla huolta,
Paljo pantua muretta;

Uni ei tule use'in

Huolellisen huonehesen,

Kaihollisen kartanohon,

Murehellisen majahan.

Kun se ei emo polonen

Sâne lasta nukkumahan,

Nukuta Jumala lasta,
 Makauta Mâriainen;
 Saisin itsekin levætæ,
 Lapsen orja olla jouten.
 Uni jo ulkoa kysyvi,
 Unen poika porstuasta,
 Lausuvi lasin takoa,
 Alta ikkunan anovi:
 ”Onkos lasta kætkyessæ,
 Pientæ peitetten sisæssæ?”
 Tule tûtuhun unonen,
 Kæy unonen kætkyehen,
 Lapsen pienen peittehisiin,
 Wakaisen vâttehisin;
 Anna mâta lapsen pienen,
 Levætæ væhævækisen —
 Anna mâta mân unia,
 Mân unia, pûn unia,
 Mârian makêta unta,
 Pyhæn pohratsan lepoa!

Herran Rukous.

Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkôn Sinun Nimes. Lähes tulkôn Sinun valtakuntas. Tapahtukôn Sinun tahtos nïn mässä kuin taivaissa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille meidän syntimme antêksi nïnkuin mekin antêksi annamme meidän velvollistemme. Ja älä johdata meitä kiusauksên. Mutta päästä meitä pahasta. Sillä Sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ijankaikkisesti. Amen.

Uskon-Tunnustus.

Minä uskon Jumalan päälle, Isän kaikkivaltiaan, taivân ja män Luojan.

Minä uskon Jesuksen Kristuksen päälle, Hänen ainoan Poikansa, meidän Herramme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi Neitsestä Mariasta, pínattin Pontius Pilatuksen alla, ristin naulittin, kuoletettin ja haudattin, astui

alas helvettin, kolmantena päivænæ nousi ylös kuolleista, astui ylös taivâsên, istû Isæn Jumalan kaikkivaltiân oikealla kädellä, sieltæ on tuleva tuomitsemân elävitæ ja kuolleita.

Minæ uskon Pyhæn Hengen päälle, yhden pyhæn Kristillisen Seurakunnan, pyhäin ihmisten yhteyden, syntein antêksi sâmisen, rûmîn ylös-nousemisen, ja ijankaikkisen elämæn. Amen.

Jumalan Kymmenen Käskey.

Ensimmäinen Käsky:

Minæ olen Herra Sinun Jumalas; Ei Sinun pidæ muita Jumalia pitämæn minun edessæni.

Toinen:

Ei sinun pidæ turhân lausuman sinun Herras Jumalas Nimeæ, sillæ ei Herra pidæ sitæ rankaisematta, joka Hænen Nimensæ turhân lausû.

Kolmas:

Muista Lepopäivæ, ettæs sen pyhittäisit.

Neljæs:

Sinun pitæ kunnioittaman Isæs ja Äitias, ettæs menestyisit ja kauvan eläisit mân päällä.

Vides:

Ei sinun pidæ tappaman.

Kûdes:

Ei sinun pidæ huorin tekemæn.

Seitsemæs:

Ei sinun pidæ varastaman.

Kahdeksas:

Ei sinun pidæ værê todistusta sanoman lähimmæis-
tæs vastân.

Yhdeksæs:

Ei sinun pidæ pýtæmæn lähimmæises huonetta.

Kymmenes:

Ei sinun pidæ himoitseman lähimmæises emæntæ,
eikæ hænen palveliatansa, eikæ pikânsa, eikæ hænen hær-
kânsæ, eikæ hænen juhtânsa, eikæ mitæn kuin lähimmæi-
ses oma on.

Kastên Sakramentti.

Meidæn Herra Jesus Kristus sanoi opetuslapsillensa:
Menkæt kaikkên mâilmân, ja sârnatkât Evangeliumia kai-
kille luoduille. Joka uskô ja kastetân, se tulê autuâksi,
mutta joka ei usko se kadotetân. Minulle on annettu kaikki
voima taivâssa ja mân pællæ. Menkæt sîs ja opettakât
kaikkea kansâ, ja kastakât heitæ Nimên Isæn ja Pojan
ja Pyhæn Hengen. Ja opettakât heitæ pitæmæn kaikki,
kuin Minæ olen teille kæskenyt. Ja katso! Minæ olen
kansanne joka pæivæ mâilman loppûn asti. Ellei joku
synny Vedestæ ja Hengestæ, ei hæn taida Jumalan valta-
kuntân sisælle tulla. Mitæ lihasta syntynyt on, se on liha,
ja mitæ hengestæ syntynyt on, se on henki.

Herran Ehtôllinen.

Meidæn Herra Jesus Kristus sinæ yønæ, jona Hæn
petettin, otti leivæn, kitti, mursi ja antoi Opetuslapsillensa

ja sanoi: Ottakât ja syökæt, tæmæ on Minun Rûmini, joka teidæn edestænne annetân; se tehkæt te Minun muistokseni.

Samalla muotoa Ehtöllisen jælkên otti Hæn myøs Kalkin, kitti, antoi heille ja sanoi: Ottakât ja juokât tæstæ kaikki, tæmæ on Uuden Testamentin Kalkki, Minun Verressæni, joka teidæn ja monen edestæ vuodatetân syntein antêksi antamiseksi; se tehkæt, nîn usein kuin te juotte, Minun muistokseni.

Mûtamia Ajatuksia Jumalan Sanasta.

Joka vîsas ön, se kûlkân, ettæ hæn vîsâmmaksi tulis: ja joka toimellinen on, se ottakôn neuvon.

Sinun pitæ rakastaman Herrâ sinun Jumalatas kaikesta sinun sydæmmestæs, ja kaikesta mielestæs, ja kaikesta voimastas; ja sinun pitæ rakastâ læhimmæistæs nîn kuin itseæs.

Kaikki sîs mitæ te tahdotte, ettæ ihmisten pitæ teille tekemæn, se tehkæt te myøs heille: sillæ tæmæ on Laki ja Profetat.

Pelkæ Jumalata ja pidæ hænen kæskynsæ: sillæ sitæ tulê kaikkein ihmisten tehdæ.

Nîn rakasti Jumala mâilmâ, ettæ hæn antoi ainoan Poikansa, ettæ jokainen kuin uskô hænen pællensæ, ei pidæ hukkuman, mutta ijankaikkisen elæmæn sâman.

Tæmæ on se turva, kuin meillæ on Jesuksên Kristuksên, ettæ jos me jotakin anomme hænen tahtonsa jælkên, nîn hæn meitæ kûlê.

Ja vielä sanô Kristus: Kaikki mitä te anotte Isältä minun nimêni, sen hæn teille antâ.

Jotka Jumalan hengeltæ vaikutetân, ne ovat Jumalan lapset.

Autuât ovat ne, jotka kûlevat Jumalan sanan ja kætkevæt sen.

Lapset olkât kûliaiset teidæn vanhemmillenne Herrassa.

Âmu ja ilta Rukouksia.

Âmu Rukous.

Minæ kîtæn Sinua, minun taivâllinen Isæni! Jesuksen Kristuksen, Sinun rakkân Poikas kautta, ettæs minua tæneæ yønæ kaikesta vârasta ja vahingosta armollisesti varjellut olet; ja rukoilen Sinua, ettæs minulle antêksi antaisit kaikki minun syntini, joilla minæ tæneæ yønæ Sinun mieles rikkonut olen, ja myös tæneæ pæivænæ varjelisit minua kaikesta synnistæ ja pahûdesta, ettæ minun elæmæni ja kaikki minun työni mahtais Sinulle kelvata; sillä minæ annan itseni, sieluni, rûmîni ja kaikki tÿni, kuin minulla on, Sinun haltûs ja huomâs. Sinun Pyhæt Enkelis olkôt minun kanssani ja ælkôt kuhunkân minusta luopuko! Sinun Pyhæ Henkes valaiskôn ja hallitkôn minua, ettei se paha vihamies, Perkele, minusta mitækênen voit taisi! Amen.

Ilta Rukous.

Minæ kîtæn Sinua, minun taivâllinen Isæni! Jesuksen Kristuksen, Sinun rakkân Poikas, kautta, ettæs minua tæneæ pæivænæ kaikesta vârasta ja vahingosta armollisesti varjellut olet; ja rukoilen Sinua ettæs minulle antêksi antaisit kaikki minun syntini, joilla minæ tæneæ

pæivænæ sinun mieles rikkonut olen, ja ettæs tæænæ yønæ minua armollisesti varjelisit ja minusta murhên pitæisit; sillæ minæ annan itseni, rûmîni ja sieluni ja kaikki tÿni, kuin minulla on, Sinun huomâs ja kæsîs. Sinun Pyhæt Enkelis olkôt minun kanssani ja ælkôt kuhunkân minusta luopuko; Sinun Pyhæ Henkes valaiskôn ja hallitkôn minua, ettei se paha vihamies, Perkele, minusta mitækæn voittaisi! Amen.

Lasten Rukous.

Herra Jumala taivâllinen Isæ, me rukoilemme Sinua: Sinun rakkân Poikas, Jesuksen Kristuksen, tæhden, lainâ meille pyhæ armos, ettæ me oikeassa uskossa, hyvissæ tavoissa ja opissa pæivæ pæivæltæ kasvaisimme ja lisæntyisimme; ja ettæ Sinæ meitæ, meidæn vanhempiamme ja esivaltâmme tæænæ pæivænæ kaikesta pahûdesta armollisesti varjella ja suojella tahtoisit. Amen.

Rukous rûalle kæydessæ.

Kaikkein silmæt vartioitsevat Sinua, Herra! ja Sinæ annat heille rûan ajallansa. Sinæ avât kætes ja ravitset kaikki, kuin elævæt, suosiolla. Kunnia olkôn Isælle ja Pojalle ja Pyhælle Hengelle, nînkuin alusta on ollut ja nyt ja aina ijankaikkisesta ijankaikkisên! Amen.

Rukous rûalta pæstyæ.

Kîttækê Herrâ, sillæ Hæn on hyvæ ja Hænen laupeutensa pysÿ ijankaikkisesti; joka rûan antâ jokaiselle hengelle, joka elæimille antâ heidæn ruokansa ja kârnên pojille, jotka Hæntæ auksensa hûtavat! Kunnia olkôn Isælle ja Pojalle ja Pyhælle Hengelle, nînkuin alusta on ollut, ja nyt ja aina ijankaikkisesta ijankaikkisên! Amen.

Herran Siunaus.

Herra siunatkôn meitæ ja varjelnôn meitæ, Herra valistakôn kasvonsa meidæn pællemme, ja olkôn meille armollinen, Herra kâentækôn kasvonsa meidæn puolêmme ja antakôn meille ijankaikkisen rauhan! Nimên Isæn ja Pojan ja Pyhæn Hengen. Amen.

O Pyhæ Kolminaisûs,
Yks' Jumalûden olemus,
Isæ! Poika! minua suojele,
Pyhæ Henki minua hallitse!

Mun sielun', rûmîn', kunnian'
Varjel' kans' kaiken tavarân,
Ett'ei satan vahingoitsis',
Liha ja mâilma viettelis'.

Tule Isæ, minua turvâmân,
Poika taidoll' valaisemân,
Pyhæ Henki totuttamân,
Jesust' aina rakastamân.

Luoja laupias! minua auttele,
Vapahtaja minua vartioitse,
Pyhæ Henki lohduttajan',
Lain' armos lahjat ain'ijan.

Herra! siunâ ja varjele,
Ain' kasvos pællem' valaise.
Ne kâennæ puolêm' suloisest',
Suo rauhâ ijankaikkisest'!

Lisäys.

Kerto-taulu.

2 kertä 2 tekê 4	4 kertä 4 tekê 16	7 kertä 7 tekê 49
2 x 3 = 6	4 x 5 = 18	7 x 8 = 56
2 x 4 = 8	4 x 6 = 24	7 x 9 = 63
2 x 5 = 10	4 x 7 = 28	7 x 10 = 70
2 x 6 = 12	4 x 8 = 32	
2 x 7 = 14	4 x 9 = 36	8 kertä 8 tekê 64
2 x 8 = 16	4 x 10 = 40	8 x 9 = 72
2 x 9 = 18		8 x 10 = 80
2 x 10 = 20	5 kertä 5 tekê 25	
	5 x 6 = 30	9 kertä 9 tekê 81
	5 x 7 = 35	9 x 10 = 90
	5 x 8 = 40	
	5 x 9 = 45	10 kertä 10 tekê 100
	5 x 10 = 50	10 x 100 = 1000
3 kertä 3 tekê 9		
3 x 4 = 12	6 kertä 6 tekê 36	
3 x 5 = 15	6 x 7 = 42	100 kertä 100 tekê 10,000
3 x 6 = 18	6 x 8 = 48	100 x 1000 = 100,000
3 x 7 = 21	6 x 9 = 54	
3 x 8 = 24	6 x 10 = 60	1000 kertä 1000 tekê 1,000,000
3 x 9 = 27		
3 x 10 = 30		

Lapiset 1.

MB 7211

Hinta: 20 pennia.
